

Die doopsondersoekkommissie verslag van die kerkraad van Levubu 25 September 1984

Hierdie verslag is vir die kerkraad opgestel deur drie ouderlinge, Phil Brouwer, professor in staatsleer aan die universiteit van Venda, Johan Koekemoer, leierouderling en boer en Petrus Kriel wat toe dienspligkapelaan was.

Hierdie verslag beskryf die geloofstoestand van Levubu NG gemeente soos dit deur 'n valse bekering verskeur en misvorm is. Dit is nie in die eerste plek 'n beskrywing van net die herdoopdwaling in die gemeente nie. Hierdie valse bekering is die bekering soos verkondig vanaf die ontstaan van die NG Kerk, deur die herlewingsbedieninge van die 1860's tot en met die bekering van die Jeug deur die Jeug-tot-Jeug-Aksie.

Die verslag wou die kern van die hele geloofsellende van die gemeente verwoord: die valse bekering in die plek van die geloof in die regverdigmaking van Jesus Christus.

Met hierdie verslag het die kerkraad aangetoon dat elke leraar, gemeentelik en in ringsverband, het van die stigting van die gemeente in 1972 bygedra tot die finale posisie waarin die gemeente verval het. Hulle was elkeen deel van die moderne Christelikheid, elkeen net op sy eie manier.

Die posisie waarin die kerkraad en gemeente homself bevind het, was die posisie van verskeie gemeentes in die NG Kerk. Hulle was op dieselfde tyd ook in dieselfde geloofstoestand as Levubu wat die herdoopdwaling aan betref.

Ten opsigte van die valse bekering egter was elke NG Gemeente deel van die ellende van die Levubu gemeente. Die probleem dat die bekering en die godsvervulling van die moderne Christelikheid die geloofsinhoud en karakter van NG Gemeentes verdring en vervang, is die probleem wat tot die kern van elke NG gemeente hoort.

Daarom het hierdie verslag eintlik die geloofstoestand van die hele NG Gemeente weergegee.

Die feit dat elke NG Gemeente deel van hierdie geloofsdwaling was, het later jare gewys in die al sterker druk om die herdoop as sogenaamde bekeringsdoop in die NG Kerk te regverdig. Hierdie druk het uiteindelik tot die amptelik goedgekeurde dwaling in die NG Kerk gelei het dat die doop nie genoegsaam is as seremonie waarin die ons eenheid met Christus gevier moet word nie, maar elke dominee na goeddunke nog, ander en eie seremonies kan uitdink om hierdie valse bekering mee te vier.

Hierdie druk het uiteindelik in 2011 op die Algemene sinode gelei tot die teenstrydige besluit dat die herdoop nie aanvaar word nie, maar waterseremonies, soortgelyk aan die doop, ook reg is. Hierdie innerlik teenstrydige standpunt was al die kerneestelikheid van elke NG Gemeente in 1984 deur die bediening van die moderne Christelikheid se bekering en godsvervulling

Die ring van Louis Trichardt het op die agttiende Oktober 2011 'n gespreksdokument aan elke NG gemeente gestuur waarin dit aan gemeentes uitgewys is

“Tot en met die AS was die nuwe saak op die tafel om die doopsgeleentheid met nuwe seremonies te vier, nie die betekende saak in die doop, die afsterwe en opstanding saam met Christus nie. Die AS het 'n ingrypende nuwe standpunt oor die doop ingeneem: “6. Dit staan kerkrade ook vry om toepaslike rituele te vestig wat die behoefte van sulke lidmate opvang om simbolies uitdrukking te gee aan hulle sterwe en opstanding met Christus.” Hiermee is die begrippe “viering”, herdenking”, “herinnering”, nie meer aan die doopsgeleentheid gekoppel nie, maar aan die betekende saak in die doop: die insluiting in die sterwe en opstanding van Christus.

Wat word die “afsterwe en opstanding” in die geloofsbelydenis van die NG Kerk genoem? Dit word die twee dele van die ware bekering genoem. Met hierdie besluit het die AS dus goedgekeur dat die lidmate hulle bekering met ander rituele kan vier as die doop. Dit, terwyl in NGB en HK die opstanding van die nuwe mens en die afsterwe van die ou mens juis die saak is wat deur die eenmalige ritueel van die doop bevestig en verseël word. Dit is hierdie eenmalige ritueel wat ons juis herinner dat elke bekering uit Christus is en dit is juis hierdie eenmalige ritueel wat ons ons insluiting in Christus laat vier.

Wat is die nuwe doop van die nuwe kerk? Dit is 'n doop waarin die toesegging en die spesifieke ritueel wat die Here ons gegee het onherhaalbaar is, aan die een kant volgens die AS. Maar dit is terselfdertyd aan die ander kant 'n doop waarvan die eenmalige ritueel soos die Here dit ingestel het, nie meer vir Christus genoegsaam is om alles aan sy kinders te bevestig, te verseël, tot herinnering en tot viering te bring nie. Die herinnering, viering en bevestiging van die betekende saak in die doop, die afsterwe en opstanding saam met Christus, kan kerkrade nou sommer na goeddunke met eie nuwe rituele bedien.

Hiermee het die AS die doop wat die NG Kerk bely 'n semi-doop gemaak: die een ritueel is nie meer genoegsaam om die betekende saak te verseël, te bevestig, tot herinnering, herdenking en viering te bring nie. Hiermee het die AS 'n nuwe semi-bekeringsdoop in die NG Kerk ingestel: die viering, herinnering en herdenking van die betekende saak van die doop met nuwe selfontwerpte rituele wat sonder enige Skrifgesag of enige voorbeeld uit die Skrif sommer na goeddunke opgemaak kan word – volgens elkeen se spiritualiteit.”

Die doopskommissieverslag het uit vier dele bestaan. 1.'n Opsomming van elke onderhoud met elke herdoopte, 2. 'n Teologiese verslag, evaluasie verslag A, waarvan prof. Phil Brouwer die samesteller was, 3. 'n Geloofsevaluering volgens die belydenisse van die NG Kerk, evaluasie verslag B, waarvan Petrus Kriel die

samesteller was en 4. die rigting wat ons as kommissie gesamentlik die kerkraad met voorstelle gegee het om uit die geestelikheid van die moderne Christelikheid weg te keer en weer hulle roeping volgens die geloof in Christus op te neem.

Met hierdie verslag en die keuse wat die kerkraad vir geloof in die Here teen hierdie valse bekering geneem het, is die kerkraad en gemeente vir die volgende 32 jaar buite die innerlike verdeeldheid van die NG Kerk oor hierdie sake geplaas.

Hier volg drie dele van hierdie verslag.

“EVALUASIEVERSLAG A

INLEIDING

Ten aansien van die kerkraad se opdrag tot ondersoek na ’n dokumentering van die geskiedenis, het die kommissie dit verstaan in die sin van ’n breë ondersoekopdrag. Tog is die kommissie baie bewus van die beperkte opdrag tot, inderdaad ondersoek. Verder is die kommissie baie bewus van haar verantwoordelikheid en plig teen oor die kerkraad. Ons gevolgtrekkings en aanbevelings moet relevant wees vir die Kerkraad.

Die kommissie het die opdrag uitgevoer in die besef dat die kommissie geen besluitnemingsbevoegdheid het nie, uitgesonder die bevoegdheid om te besluit hoe om die opdrag behoorlik na te kom.

Die kommissie het nie ’n neutrale, onbetrokke en bloot registreringswetenskaplike ondersoek verrig nie. Die kommissie is geen akademiese ondersoekspan wat bloot interessante gegewens versamel en interpreteer het nie. Die kommissie is bewus van die kerklike konteks waarbinne die opdrag bepaal is en die kommissie werksaam is.

Die kommissie is ook bewus daarvan dat die opdrag voortspruit uit kommer omtrent die herdoop van lidmate van die N.G. Kerk te Levubu. Kommer omdat die herdoop strydig is met die N.G. Kerk se belydenis wat herdoop as dwaling uitwys. Kommer tewens omdat herdoopgevalle so veelvuldig in die Levubu Gemeente plaasvind.

Hoewel die kommissie besef dat dit nie haar opdrag was om as amptelike kommissie in debat te moet tree oor die inhoud van leergeskillte met herdooptes nie, is dit tog so dat die kommissie vir persone wat na die betekenis van die ondersoek gevra het, onomwonde te kenne gegee het dat die ondersoek wel voortspruit uit besorgdheid van die Kerkraad omtrent die steeds voorkomende gevalle van herdoop in ons gemeente. En dit, ten spyte van die N.G. standpunt daaromtrent.

WERKWYSE

Hoe het die kommissie te werk gegaan?

Die kommissie het onderhoude gevoer met persone waarvan vasgestaan het, en persone waarvan ons te hore gekom het, dat hulle herdoop is. Dit het oud N.G. lede sowel as persone wat nog NG lidmate is, ingesluit.

Die kommissie het ook die kerkraadsnotules geraadpleeg, wat wel tot enkele relevante bevindings gelei het. Ook is informasie verkry van persone met wie die kommissie onderhoude gevoer het. Al die onderhoude is, met die uitsondering van die heel eerste sessie, op band opgeneem.

SAMESTELLING VAN DIE VERSLAG

1. Die Verbatimverslag van die onderhoude vorm die grootste deel van die kommissie se verslag. 2. Daar benewens het die kommissie goedgevind om, kopieë in te sluit van relevante gedeeltes uit die Sinodale Agenda in Handeling van 1978 en 1982. Dit vorm die bedding en grondslag vir die Kommissie se “3. Evaluerende verslag” wat afleidings en aanbevelings na aanleiding van die getuienis bevat.

Ten slotte sal hierdie verslag ook kopieë van enkele gedeeltes uit die Kerk se Belydenis geskryfte bevat, omdat ons evaluasie ook daarna verwys en daardeur gerig word.

GEEN VOLLEDIGHEID NIE

Die kommissie is bewus daarvan dat die verslag nie so volledig is as wat dit sou kon gewees het nie om verskillende redes.

1. Nie almal wat daarvoor in aanmerking gekom het, was bereid tot 'n onderhoud nie;
2. Die kommissie is nie daarvan oortuig dat alle gevalle van herdoop in die Gemeente inderdaad bekend geword het nie;
3. 'n Volledige ondersoek sou ook getuienis moet bevat van: a.) Mense wat gemoeid was met die kerklike begeleiding van herdooptes . b.) Die persone wat in reaksie teen sake van die gemeente, die gemeente verlaat het.
4. Die kommissie het, namate die werk vorder, steeds nuwe fasette van die problematiek op die spoor gekom, en is steeds meer beïndruk geraak deur die omvang daarvan. Om staat te maak op volledigheid, sou misleidend wees.

GENOEGSAAM VIR AFLEIDINGS EN AANBEVELINGS

Tog meen die kommissie dat genoeg informasie en getuienis bymekaar gemaak is om die nodige afleidings en aanbevelings te kan maak. Die kommissie glo vas dat die aanbevelings, indien aanvaar deur die kerkraad, sal help om te verseker dat die probleme, waardeur die gemeente nou gekenmerk word, tot oplossing gebring sal word, terwyl bestendiging van die gang van sake tot op hede, net tot nog probleme sal aanleiding wees.

KERKRAADSOPTREDE DEEL VAN ONDERSOEK

Die gang van sake sluit ook kerkraadsbeleid en optrede in. Die getuienis maak dan ook wel steeds melding van amptelike optredes van die kant van die kerkraad. Daaruit word dan ook deur die kommissie wel afleidings gemaak. Ook die kerkraadsnotules is daarby deur die

kommissie benut, hoewel dit hoegenaamd nie 'n beeld verskaf van die omvang en aard van die afwyking deur lidmate, waarvan ons die geskiedenis moes ondersoek nie.

Omdat ons ondersoek hom egter hoofsaaklik bepaal het tot vaslegging van getuienis deur herdooptes, terwyl die kommissie nie kans gesien het om binne 'n haalbare termyn ook te gesels met kerklike ampsdraers, wat in kommissieverband met herdooptes te doen gehad het nie, is ons afleidings en aanbevelings, beperk tot algemene afleidings en aanbevelings, rakende die kerkraad in sy geheel.

Tewens vra ons enige vrae waarop elke ampsdraer in die besonder na eer en gewete, antwoorde moet probeer bekom.

OORKOEPLENDE AANBEVELING EN MOTIVERING DAARVAN

Die Kommissie se afleidings en aanbevelings pas almal, binne een omvattende aanbeveling in:

Dat hierdie gemeente onder leiding van die Kerkraad, hou by die Gereformeerde Belydenis van die NG Kerk en hy aan 'n kerkordelike gang van sake wat die handhawing van die belydenis in kerkverband is, sal diensbaar wees.

Hierdie aanbeveling maak die kommissie geensins om Belydenisgeskrifte bo die Skrif te plaas nie, maar wel omdat die inhoud daarvan 'n Skrifgetroue verantwoorde weergawe en omlýning bevat vir die Christelike gemeente van wesenlike waarheid.

NG gemeentes moet wel NG gemeentes wil wees. Die kommissie moes, met ontsteltenis bevind dat dit nie van die NG Gemeente te Levubu hoegenaamd duidelik is, dat die gemeente by die NG Kerk se Belydenis wil hou nie. Die kommissie moes konstateer dat 'n ander belydenis ook amptelik toegelaat is in ons gemeente, sodanig dat hier 'n nie-Gereformeerde geloofsgemeenskap binne die NG Kerk ontstaan het, wat hom wil sterk maak op alle vlakke van die gemeente se aktiwiteite.

Die kommissie beveel aan dat:

die Kerkraad so sal handel dat die Gereformeerde Belydenis alleen, rigsnoer sal wees in hierdie gemeente. Geen ander belydenis nie.

VERPLIGTING TOT AANVAARDING DAARVAN.

Die kerkraad is trouens in gewete binne-in NG verband daartoe verplig. Ook moet die kerkraad hom laat lei deur die amptelike en sinodale riglyne ten aansien van grootdoop.

CHARISMATIESE BEWEGINGS EN KERKLIKE PROSEDURE.

Indien die gemeente op grond van Skrif en Belydenis meen dat hierdie riglyne deur die sinode verkeerd is, dan moet kerkraad 'n beswaarskrif of gravamen daarteen indien. Ons kerkraad het dit nie gedoen. Die pad is derhalwe tydelik, minstens in beginsel:

Die wat nie oortuig is dat hulle wel by die NG belydenis, riglyne en ordereelings kan staan nie, behoort geen amp in die N.G. kerk te beklee nie. Gemeentelede wat van die Belydenis in leer of lewe afwyk, sal dan deeglik begelei kan word oor die regte geloof of volharding in sonde en geloofsdwaling tot inkeer en berou. Die volle pad van liefde moet bewandel word waar die NG Belydenis verwerp word.

AFWYKING DAARVAN DEUR KERKRAAD

Dat die Kerkraad nie volgens NG riglyne in terme van die NG Belydenis opgetree het nie, is 'n belangrike bevinding wat die Kerkraad ter harte moet neem.

Gemeentelede is uitdruklik toegelaat om van die Belydenis afwykende oortuigings te koester en teweens ten spyte van grootdoop sonder belydenis van sonde, lid te bly van ons gemeente en te dien op amptelike kommissies. Só doen 'n NG gemeente haar NG karakter geweld aan. Dit blyk duidelik uit die geskiedenis van die NG Gemeente te Levubu gedurende die laaste minstens vier of vyf jare.

INDIVIDUALISTIESE GEHOORSAAMHEID EN ONDERWAARDERING VAN DIE KERK

Die geloofslawe van mense in kerkverband raak meer as net die enkele lede in die kerk. Geloofsdade soos doop, belydenisaflegging, ensomeer, kan nie anderste as om ook 'n gemeenskaplike betekenis te hê nie.

Ten spyte van wat al die herdooptes sê, dat grootdoop maar net iets tussen die dopeling en die Here sou wees, blyk dit nie so te wees nie. Dit gaan nooit oor die bloot individuele oortuigings van enkelinge nie. Dit raak die gemeente. En die gemeente is nie maar net die optelsom van individuele gelowiges wat elkeen afsonderlik sy saak met die Here kan uitmaak sonder dat alle gelowiges en kerklidmate iets daarmee te doen het nie. Hierdie tipe benadering hou 'n devaluasie van die kerk in.

Dit misken die gemeenskaplikheid van geloof in belydenis waardeur die kerk gekenmerk word. Hierdie miskennis is tipies vir sektariese bewegings en lei tot kerklike anargie, soos uit die geskiedenis van die Anabaptisme al eerder geblyk het. Dit is een van die opvallendste bevindings van die kommissie dat:

die wat herdoop is, die daad beskou as iets van bloot individuele gehoorsaamheid aan 'n opdrag van God wat bloot op hom persoonlike gerig is by wyse van innerlike oortuiging. Keer op keer is die kommissie deur hulle daarop gewys dat ander mense niks hiermee te doen het nie.

KERKRAADSOPTREDE EN VERANTWOORDELIKHEID IN DIE VERBAND

Waar die kerkraad in die verlede vir mense te verstaan gegee het dat solank hulle daarvoor swyg, die herdooptes wel mag lid bly van die N.G. Kerk, daar het die kerkraad self hierdie sektariese opvatting op sy eie rekening geneem en stilswygend aanvaar.

Hierteenoor beklemtoon die NG belydenis die gemeenskaplike verbondskarakter van die doop, soos dit plaasvind ter gemeenskaplike bevestiging in, vir en deur die gemeente in antwoord op God se verbondsdade in Christus. En dan wel op so 'n wyse dat die betekenis van die doop nie afhanklik gestel word van die bewuste keuse en/of opregtheid van die dopeling en/of doopouers nie. En so moet die doop buite die gemeente as sektaries en onchristelik bestempel word.

In die kerklike doop jubel die gemeente oor God se beloftes aan sy volk en Jesus Christus. En die kindertjies is ook hierdie volk deelagtig.

Dat doop nie in kerkverband plaas hoef te vind nie, en 'n saak sal wees van die intiemste gehoorsaamheid van 'n mens aan God wat hom maar net hoogs individueel toespreek om dit te doen, ongeag wat ander geloofsgenote daarvan sê, is 'n ernstige misvatting wat ons by die herdooptes steeds weer raakloop.

Waar 'n kerkraad hierdie misvatting stilswyend toelaat, sal so 'n opvatting veld kan wen en dwaal ook die kerkraad. Die opvatting behoort in kerkverband stellig gekeer en bestry te word. Hierdie bestryding het in Levubu te veel agterweë gebly. Ongelukkig, want op hierdie wyse raak 'n kerk verdeeld en verskeur.

Die NG Gemeente te Levubu moet tog asseblief nie finaal daarvan die bewys gaan lewer nie. Dit lyk asof ons op hierdie pad beweeg.

Dit gaan alles nie maar net oor 'n doophandeling nie, maar net sowel oor die soort belydenis wat daartoe lei. Hierdie Kerkraad het die herdoop, wat hy sondermeer moet afwys, stilswyend toegelaat en goedgekeur deur in te stem met die reg wat herdooptes opeis om lid te mag bly van die NG Kerk, ten spyte van hul herdoop en die dwalings wat daartoe aanleiding was, sonder om te verlang dat die dwalings as sodanig bely word. Sonder dus handhawing van die Gereformeerde Belydenis alleen.

KERKVORMING BINNE DIE KERK

Ten spyte van wat van die herdooptes sê, naamlik dat die betrokkenes een-een, en bloot op grond van Skrifstudie na bekering, tot herdoop besluit het, sonder om beïnvloed te word deur ander mense, moet daarop gelet word dat 'n nuwe gemeenskapsvorming in en op die rand van die NG gemeente Levubu wel voortdurend kop uitsteek.

Dit blyk uit die feit dat die herdooptes mekaar, en in 'n baie beperkte mate ander mense in die kerk, dit is die mense die wat hulle in die gemeente goedgesind is, as egte Christene, as wedergeborenes, as gereddes, as bekeerdes, herken, terwyl die NG gemeente as sodanig deur hulle nie as gemeenskap van gelowiges bestempel sou kon word nie.

Inteendeel, die NG Kerk word deur van hulle tot sendingsveld verklaar. 'n Onderwaardering van alles wat kerklik is, is onmiskenbaar. Die Kerk is maar tradisioneel, formeel, 'n bymekaarkomplek van almal wat doods en wetties is, moet wakker geskud word. Die Kerk is

volgens hulle koud, hou by kerklike gebooe en wette, belydenis, eerder as by Christus en die Skrif.

Daarbinne (dit is die kerk en gemeente), of moet ons sê, daarvan bevry en daarbo verhewe, vind 'n mens dan die egte nie-kerkgebonde-nie, gelowiges wat mekaar maklik erken as verligtes wat die Gees het, en die opdragte van die Gees nakom, en met die gawes van die Gees vervul is en hulle beoefen. Hulle vir wie die Here 'n woord op die hart gelê het, 'n tipe woord wat steeds van meer gewig geag moet word as die dooie letter van die kerk se skrifte en wette.

ONDERMYNING EN KERKLIKE EENSGESINDHEID

In so 'n situasie word die kerklike geloofsgemeenskap ingevolge die saambindende rol van die kerk se belydenis, ondermyn en daarvan uit die gemeente self van binne uit. So 'n gemeente kan net eensgesind voorkom indien die nie-wedergeborenes begin en aanvaar dat die wedergeborenes inderdaad die beter, die model Christene, ons beste, ons mees aktiewe lede is.

Gemeentelede wat hulle belydenis ken, sal egter die ontwikkeling as vreemd aan die NG Kerk, en die kerk se belydenis aan die kaak wil stel en die bedreiging keer. Of, en daarvan het Levubu ook al iets ervaar, sulke lede kan dalk verkeerdelik, voel hulle wil nie in die kerk stry nie en dus besluit om te loop.

Die kommissie betreur hierdie handelwyse. Hulle moes binne die kerk hul belydenis verdedig het, teen aanvalle daarop onder leiding van leraar en kerkraad. Nie omdat dit nou eenkeer die kerk se belydenis is nie, maar omdat die belydenis die ware leer vertolk en Skrifgetrou is.

MAAR WAS DIE LEIDING VAN LERAAR EN KERKRAAD WERKLIK DIENSBAAR DAARAAN

Kerkvreemde vergaderings en handelwyses.

Opvallend dat die wat mekaar as "gereddes" uitken binne en buite die gemeente nie kon volstaan met die amptelik gestruktureerde opset en vergaderings van die kerk nie. Hulle het die gemeenskaplikheid gaan beleef in interkerklike byeenkomste van, merkwaardig, almal wedergeborenes. Vergaderings waar die gees vry kon werk, soos nie die geval is in kerklike vergaderings nie. Hierdie kerk-binne-die-kerk houding dui op 'n selfverheffing van die wedergeborenes tot 'n posisie waaruit hulle die kerk as organisasie kan kritiseer en gebruik soos dit hulle hoëre en diepere oortuigings en doeleindes pas.

Oor kerklike tug en vermaning dink hulle liggies. Oor kerkprosedures eweneens. Dit alles dui op 'n verbondenheid aan 'n eie belydenis omtrent die Woord vir die kerk wat spontaan deur die geestesopdragte en geestesgawes aan die kerk geopenbaar sal moes word.

Die Gereformeerde Belydenis is wars van sulke geestesverligting. Geen wonder die kerk word tot sendingsveld verklaar nie. Natuurlik dat egte geloofsgemeenskap dan nog buite

amptelike kerkvergaderings gesoek moet word in spontane niekerkgebonde konventikelagtige gemeenskappe waarvan toevallig, baie hulle reeds laat grootdoop het.

Uit die feit dat herdooptes lid wil bly, blyk geen waardering vir die NG Kerk nie. Hoe sou dit kon wees? Om te begin het hulle hul hoogste goed ontvang na die doop, buite die NG Kerk. In AGS, Volle Evangelie, Hatfield Baptiste of watter ander kerk ook al of sommer sonder kerk. By die Blou Rokke of privaat doping ens. Daarby wil hulle in die NG Kerk bly bloot omdat hulle nog geen opdrag van die Here ontvang het om die kerk te verlaat, soos sommige herdooptes wel reeds ontvang het. En met laasgenoemdes het hulle vrede of hulle sien die NG Kerk as hul arbeidsveld, hul sendingsveld.

DOOD IN DIE POT

Die kommissie het met onsteltenis daarvan alles kennis geneem. Só 'n gemeente kan nie anders as om deur twis verskeur en verdeeld te wees nie of met politiekery bymekaar gehou te word nie.

Verdoeseling van belydenismatige verskille om aanleiding tot en gronde vir tugprosedures mis te kan kyk, is ook politiekery soos die Kerkraad wel moet besef. In hierdie verdoeseling werk herdooptes en ander saam waar aanvaar word dat die bekeringsopvatting van die herdooptes die standpunt van die NG. Kerk self sou wees. Hierdie mening word ons Gemeente te gemaklik gehuldig en ten onregte.

MISKENNING VAN DIE OMVANG VAN AFWYKINGS DEUR DIE KERKRAAD

So het die kerkraad, tot nou toe hoofsaaklik net eers opgetree wanneer dit bekend geword, dat iemand grootdoop oorweeg of reeds ondergaan het. Op hierdie wyse misken die kerkraad die erns en omvang van die dwaling binne die gemeente.

Dit blyk naamlik uit al die getuienis dat ons nie die doopopvatting in praktyk kan of mag loskoppel van 'n bepaalde opvatting van wedergeboorte en bekering en die gawes van die Gees nie.

Daarin stem die kommissie met die herdooptes saam. Die herdooptes beklemtoon naamlik 'n bepaalde volgorde: eers kom bekering, dan daarna kom die doop en dan daarna die gawes van die Gees.

Hier is sprake van 'n drie-stap proses. Sodanig dat geen stap los van die ander gesien kan word nie. Klaarblyklik verkondig jy 'n bepaalde bekeringsopvatting as jy meen dit behoort gevolg te word deur grootdoop en 'n bediening van geestesgawes.

Die wat so 'n volgorde verkondig kan nie anders nie as om nie net ten aansien van die doop te dwaal nie maar net sowel ten aansien van bekering in die werk van die Heilige Gees nie. Die Kerkraad het dit blykbaar nie raakgesien en dus nie vasgevat nie.

Solank as wat die kerkraad net die grootdoop wil keer en afkeur, solank skep die kerkraad 'n atmosfeer waarin 'n verkeerde opvatting van bekering en geestesgawes wel sal veld wen. Die kerkraad sien nie dat die bepaalde opvattinge op hul beurt die grootdoop-oortuigings veronderstel en na die voorgrond roep nie. Dit is 'n fiseuse sirkel. So kan die problematiek in die gemeente net aanhou en toeneem.

Dit is dan ook duidelik dat die opvattinge oor hierdie tipe bekering gepropageer is op allerlei vlakke van gemeente aktiwiteite in kursusse, in die prediking, onlangs nog by die Pinksterafsluiting te Levubu en die kategeese en kommissies en in die gemeente se tydskrif, die Kanaal.

Die kommissie wil aanbeveel dat besin word op stappe om die gety te keer.

VERWAARLOSING VAN KERKORDELIKE TUG

Ons wil die kerkraad vra om vorentoe volgens die prosedures vir die riglyne, agenda en handeling van die Sinode 1978 en 1982, vervat, die probleme van ons Gemeente te wil aanpak.

Tot op hede het die Kerkraad in terme van uit bepaalde snitte daarvan opgetree, asof dit die hele beleid van die Kerk sou verteenwoordig.

Besef die kerkraad dat begelei in liefde, nie net verwys na die eerste fase van tugprosedure nie. Dat daar ander fases by volharding en dwaling volg, eweseer uit liefde, en dat dit liefdeloosheid is, wanneer die wat onder tug en liefde begelei moet word, daardie prosedurefasies moet ontbeer. Dit is alles behalwe vervolging van goeie lede wat hier ter sake is, soos baie mense so maklik wel beweer.

Dit mag wees dat die kerkraad hierdie bevindings van die kommissie te algemeen vind of onvoldoende gesteun deur en toegelê met die getuienis wat deur die kommissie ingewin is.

Om een en ander te illustreer verstrek ons hierna 'n hele serie uitsprake van die herdooptes. Die kommissie wil die kerkraad vra om die uitsprake te toets aan die kerklike riglyne wat ons ook met die verslag insluit. (Vgl. Acta van Sinode) Maar eers enkele vrae na aanleiding van sekere getuienis: -

1. Hoe kan herdooptes van drie vorige gesprekke met kerkraadskommissies sê dat hulle oënskynlik in tevredenheid afgehandel is? Gaan dit saam met die versekering wat die kerkraadskommissies van hulle verkry het dat hulle nie ons kerk verwerp nie? Hoe kan sulke tevredenheid ontstaan indien hierdie persone bewustelik teen die kerk se belydenis indruis en daarby staan?

Geen wonder hulle word onrustig by nog 'n kommissie waardeur hulle hul self bedreig voel. "Ons sou nog verder die Here kon dien. Hierdie saak sal afgehandel gewees het", maar op grond waarvan dan tog?

2. Hoe is dit dat mense van die AGS af by ons kan lid word terwyl hulle staan by die grootdoop ?

Om net te vra dat hulle hul menings oor die grootdoop vir hul self moet hou, wek pertinent die indruk, dat dit nou maar tot die intiem persoonlike sfeer van 'n mens met sy God behoort en toelaatbaar is. Hoekom is hulle hoegenaamd nie gekonfronteer oor pertinente afwykings van die kerk se belydenis nie? Hoegenaam nie?

3. Hoe is dit dat 'n persoon vanuit die Gemeente van Christus met grootdoop kan oorkom en Belydenis aflê sonder om 'n belydenisklas te deurloop? Hoe kon hy aanvaar word sonder om van grootdoop en die miskening van kinderdoop af te sien?

4. Hoe kon 'n persoon, blykens ons getuienis een van die mees sektaries denkende en handelende mense in ons gemeente, sedert 1976 NG lid te Levubu wees terwyl hy sy afwykings van ons belydenis nooit onder stoel of banke weggesteek het nie? En erger nog, hoe is dit dat ten spyte van vermaning aan sy adres reeds in 1980 hy tog daarna op die redaksie van "Die Kanaal" beland het, en in 1983 weer, en dus ruim 3 jaar aktief sy regtig NG vyandige en vreemde opvattinge as lid kon verkondig het tot hyself bedank het? Dat hy wel indruk gemaak het, blyk uit verskillende onderhoude, waarvolgens hy duidelikheid aan mense verskaf het oor herdoop? Hoe kan dit?

5. En hoe kan dit dat 'n herdoopte lidmaat vir die kommissie prontuit sê, sy staan by haar doop. "Ek moes net die kerkwet breek." Dit, terwyl sy tot vandag toe nie bewus is daarvan dat sy onder tug is nie. Dit terwyl sy sulke tug wel verwag het en dit reeds sedert 1978.

VERWARRENDE VERSTANDHOUDING

Dit alles saam dui op 'n soort verstandhouding van die kerkraad en sy kommissies, en hierdie mense dat herdooptes nie volgens NG riglyne tot verantwoord deur die kerkraad gebring word nie. Daarom voel hulle dat hierdie verstandhouding nou deur die ondersoekkommissie geskend word. Geen wonder dat die huidige ondersoekkommissie gesien word as aan die spits van weereens nog 'n vervolgingsaksie nie.

Die kerkraad is skuldig aan die onrus wat die gemeente vandag kenmerk.

Die kommissie wil aanbeveel dat:

die Kerkraad skuld beken vir die kerkraad se aandeel in die bestendiging van toestande in die gemeente wat sy kon en moes beëindig het.

Die aandeel kan nie maklik misgekyk word nie. Hierdie handelwyse van die kerkraad word ook weerspieël in die notules wat werklik onvoldoende van die Kerkraad se optrede, amptelik vertel.

In hierdie tipe situasie is dit verstaanbaar daar lidmate is wat hulle laat herdoop het sonder om te besef dat hulle nie só lid van die NG Kerk kan bly nie.

Dat ons gemeente in gevaarlike waters beweeg, is tog duidelik as kennis geneem word van uitsprake van mense wat lid van ons gemeente is en wil bly, maar wat nie bereid is om hul kinders te laat doop nie en goedkeur dat gedoopte kinders sal kies vir herdoop en nie die kinders wil opvoed en lei in die leer van die Kerk nie...

UITSPRAKE VAN HERDOOPTES WAT DIE KERKRAAD MOET VAN WEET

Die Kommissie wil aanbeveel dat die Kerkraad by die lig van die Gereformeerde Belydenisskrifte in kerkorde die volgende reeks uitsprake van herdoopte lidmate op hom sal laat inwerk.

“Ek sal nooit sê ek is jammer ek het my laat herdoop nie. As ek nog 'n kind moes gehad het, sou ek hom beslis nie laat doop het nie, baie beslis nie. Die belofte wat in die Doopformulier is, is die belofte wat ek hier ondersoek het in die Skrif, en wat die Skrif vir my iets heel anders sê”

“Maak nie saak aan watter kerk enigiemand behoort nie. Ek kan u sê, ek en al my medekategete, op daardie stadium het nie een vir Jesus geken nie Die aflegging van Geloofsbelofte is vir die meeste van hulle maar 'n grap. Daar is niks wat my bind aan'n kerklike instansie nie. Dan doen ek afstand van my lidmaatskap. Dit is nie vir my belangrik nie omdat ek voel dat ek vir Jesus volg en ek is nie aan 'n kerk gebonde nie. Wanneer dit oor die doop gaan, dit is 'n persoonlike en intieme saak wat op my lewe insny en dit het niks met niemand te doen nie.”

“Grootdoop is my eie oortuiging en dis hoe ver dit gaan. Want as die Here my oortuig, wat kan 'n mens aan die oortuiging van God verander.” Dit ter verklarings van die feit dat daar nog met niemand vooraf van die kerk gesels is oor die doop nie.

“Ek voel die NG Kerk sou baie gebaat het as hulle 'n bietjie meer oopgemaak het, jy weet. Daar is baie mense wat hulle graag wil herdoop maar wat in die NG Kerk wil bly. Dis vir hulle lekker... die kerk se leer is nie die enigste, ware verkondiging nie.”

Al hierdie uitsprake, is uitsprake van herdooptes wat nog steeds lid van ons gemeente is.

Hier is 'n aantal uitsprake van oud lede.

1. “Waarom moes ek met die mens gesels? Dis 'n saak tussen my Here. As die Here met my gesprek het, waarom moet ek na mens toe hardloop? (Dit om te verklaar hoekom nie met NG lede gesels is oor die herdoop wat kom nie.) 2. “Die herdoop het niks met die Verbond te doen nie. Dis net 'n daad van gehoorsaamheid.” 3. “Ek kan nou nie sien wat maak dit saak of 'n ou geherdoop is of nie. Wat het dit met hulle, (wat die herdoop afwys) te doen per slot van rekening?”

In verband met die aflegging van Geloofsbelydenis in die N.G. Kerk die volgende uitsprake:

1. "Jy het gekrip om jou wynlisensie te kry"; 2. "soos hulle sê:" NG predikante moet ten aansien van die doop (herdoop), die waarheid vertel (omtrent hulle herdoop), hulle goed vat en loop of 'n dwaling (die doop van kinders) verkondig." 3. "Die Gees woon natuurlik net in kinders van die Here, nie in kerkmense nie, maar in mense wat wel wedergebore is." 4. "Ek is hartseer in my hart dat hulle van ongeredde mense of nie-wedergebore mense doop by hulle duisende in die NG kerk. Watter dwaling!" 5. "Dominees mag nie gemeentede as kinders van God aanspreek nie. Meeste van die mense wat daar sit in die kerk is nie broer en suster nie." 6. "In elke kerkraad is daar twee of drie wat gered is." 7. "In die NG kerk vind breinspoeling plaas deur die kategeese." 8. "In die NG is daar nie vryheid vir die gees om te beweeg nie." 9. "Nie een mede-kategeet was 'n kind van die Here nie." 10. "Die kerk verloor van sy beste lidmate deur vervolging." 11. "Ek het vir die Here gevra" Wys my die NG Kerk?" Toe gee die Here vir my die tekste wat vertel van die Fariseërs en die wetgeleerdes en van die slegte herders wat die skape verwaarloos." 12. "Ek stel nie belang in kerkleerstellings nie. Ons het ons jongste kindjie besprinkel. Ons sou in die NG Kerk gebly, het as ons op Levubu gebly het. Die NG kerk op Levubu is dieselfde as Hatfield behalwe Hatfield het nie leerstellings nie." 13. "Mense wat geherdoop is, is jou beste lidmate. Kinderdoop is vir baie mense meer vorm as iets anders."

Ook 'n gesegde van iemand wat van die herdooptes teruggekom het en nou 'n Hervormde lidmaat is: 14. "Nou eers besef ek na twee jaar, jou heel oorspronklike wat jou Ma en Pa vir jou in die NG kerk geleer het, is feite. Dis die waarheid en dis waar ek nou weer staan."

15. En van een herdoopte wat wel geweet het van 'n kerklike weg: "Ek het gesê dat ek onder geen omstandighede tweedrag of stryd nêrens wou veroorsaak nie. Ek wil dit nie doen nie. Die enigste uitweg vir my nou is om te bedank. Want die Kerk gaan sekere dinge van my vra en eis wat vir my op daardie stadium, of nou, nie moontlik is nie. En in die lig daarvan het ek nou uit die N.G. Kerk bedank. Ons is toe as vriende uitmekaar uit."

16. En van iemand wat geweier het om homself wedergebore te noem en gevolglik nie sy kind by ons kon laat doop nie: "En toe het die onderdompeling in die dorp (Louis Trichardt) gekom. Ek het toe sommer net 'n bietjie moeilik geraak daar, jy sien vir hierdie storie, want toe sê ek nog vir hom: "Hoe dink jy Dominee, kan ek in 'n week huis toe gaan en tien verse leer of vyf verse leer en dan terugkom en vir jou sê, ek is wedergebore. Dit is mos gekkigheid man."

Dit sou baie maklik wees om hierdie uitsprake met 'n hele paar bladsye uit te brei. Maar meeste van hulle sou genoemdes maar net ondersteun."

EVALUASIE VERSLAG B

Ten opsigte van die aard van die herdoop-probleem in die gemeente is die kommissie van mening dat ons hier 'n dwaling het wat die wese van die gemeente aangetas het, sy geloof in

Jesus Christus, soos die kerk dit bely in sy belydenisskrifte. Daarom sal 'n inhoudelike evaluasie na die aard van die herdoop dwaling in terme van die geloof van die kerk soos hy dit in sy belydenisskrifte bely, nodig wees om die volle omvang daarvan te deurskou.

A. REGVERDIGMAKING DEUR DIE GELOOF ALLEEN (N. G. B. 20; 22; 23 Heid. Kat. Sondag 23;24)

Wat dadelik opval indien die getuienisse van die herdooptes deurgegaan word, is nie soseer dit wat voorkom nie, maar dit wat ontbreek. Die hart van die kerk van die Here, die regverdigmaking deur die geloof in Christus, ontbreek totaal. Nie in een geval het die mense hulle in die geloof op die intredende werk van Christus, die verhoogde Here beroep nie. Nêrens was daar 'n kennis van of vertrouwe in die regverdigmaking, die vergifnis van sonde en die toerekening van die gehoorsaamheid van Jesus Christus nie.

Die teendeel is waar. Hierdie mense roem daarin dat hulle gered is, wedergebore is, op pad Hemel toe is deur die bekering. Hierin is die wese van die kerk en daarom die NG gemeente Levubu se geloof aangetas.

In die ware leer tot saligheid is die bekering 'n daad van dankbaarheid, van dankbare gelowiges!! By die herdooptes is die bekering die stap waardeur die mense deel gekry het aan die verlossing wat daar in Jesus Christus is. Hierdie sonde en selfverheffing het verskeurende gevolge vir die lidmate self gehad.

A.1. 'n Minagting vir die geloof wat die kerk in sy belydenisse bely.

Deurgaans is daar neerhalend en met minagting na die belydenisse waarin die kerk sy geloof in Jesus Christus betuig, verwys: “dit is net leerstellinge, maar nie belangrik vir 'n persoonlike verhouding met Jesus nie”; “dit is net teorie”; “dit is dwalinge”; “dit is nie Bybels nie”; “dis kerkwette wat nie op die Bybel gefundeer is nie”; “Jy moet my niks van daai goed vra, dit het nie vir my sin gemaak nie”; “[die kerk se leerstellings verkondig nie die waarheid nie”.

A.2. Die belydenis af legging van die lidmate (en daarmee die ander NG lidmate) se geloof in die Here, volgens die geloof wat die kerk getuig hy bely, word verwerp en geminag.

“By doop-kategese word die belydenisse verruil vir nuwe vrae oor die sogenaamde wedergeboorte.” “Daai was net iets wat jy geskryf het en jy het geleer van alles maar niks onthou. Ek meen jy het gekrip om jou wynlisensie te kry, soos hulle sê.” “Dit is blote breinspoeling.” “Dit was 'n groot sonde in my lewe”. 99% van die mense wat die belydenis aflê ken nie vir Jesus nie.” “Ek en almal wat saam met my belydenis afgelê het, het nie Jesus geken nie.” “Dit is net blote vorm.”

A.3. 'n Afwyking en verwerping van regverdigmaking deur die geloof in Christus alleen.

Hierdie lidmate se aggressie en venyn teen die kerk kan alleen verstaanbaar word binne hierdie volgende perspektiewe: hulle het hulle self bekeer om gered te word en só die geloof tot regverdigmaking geminag.

Dit kry beslag in hulle afkeur in die kerk se belydenisse, want hulle het nou 'n eie belydenis, en ook in hulle totale distansiering van die aflegging van hulle geloofbelydenis. In die plek daarvan het hulle nou die dag en datum van bekering.

Wanneer hierdie mense die gelowiges as valse-; nie-geredde-; nie-wedergebore; tradisie-; gewoonte-; vorm- en slegte Christene veroordeel, terwyl hulle as die ware Christene byeenkom, is dit die inhoud: hulle onbehaaglike kritiek teen die gemeente van die Here (N.G. gemeente Levubu) is 'n onbehaaglikheid met die geloof in Christus as weg tot saligheid. Dit druis in met hulle weg van saligheid – die bekering.

A.4. 'n Aanslag op die gelowiges in die gemeente.

Die kommissie is van mening dat hierdie minagting van die wese van die kerk, die regverdigmaking deur geloof alleen, deur die herdoopdwaling aangeval en afgetakel word en die lidmate staan so elke dag onder die aanslag op hulle geloof. Daarom is die gemeente 'n gemeente in nood. Sy lidmate word blootgestel aan 'n stryd wat hulle die geloof in die regverdigmaking in Christus wil ontnem.

Die N.G. gemeente is 'n ope sendingveld vir die "gereddes".

A.5. Geloof na bekering.

Dit het die kommissie opgeval dat die woord geloof meestal by die herdooptes nie voorkom voor die bekering nie, maar na die bekeringservaring en dan nie geloof in die heilswerk van Christus nie, maar geloof as glo God genees; doen wonders; gee gawes; dryf duiwels uit e.a.

B. BEKERING (N.G.B.24 Heid. Kat. Sondag 32 Sondag 33)

Om te dink dat die herdooptes dwaal net in die feit dat hulle die regverdigmaking deur die geloof alleen, minag, maar tog deel het aan die ware bekering waarvan die kerk getuig in sy belydenisse, soos wat die ware bekering is, is 'n totale misgissing.

Wat die herdooptes hulle bekering noem en wat die kerk getuig ware bekering is, is twee uiteenlopende dinge. Daarom is die dwaling nie daarin geleë dat hulle net te veel klem op die ware bekering lê ten koste van die ware geloof nie. Die kerk van die Here word hier bedreig deur 'n alternatiewe bekering: die sogenaamde wedergeboorte-bekering.

B.1. Die inhoud van die wedergeboorte-bekering.

'n Deurskouing van al die beskrywinge wat die herdooptes vir hulle wedergeboorte-bekering gee, sal die kerkraad in staat stel om die inhoud daarvan te beoordeel.

B.1.1. Die vrees vir die hel; besluit geneem om totaal my lewe vir die Here te gee; totaal omgekeer, omgedraai van die pad wat jy loop.

- B.1.2. Dit gaan gepaard met geweldige sondes: “daar was nie spasio vir die Here in my lewe nie. Ek het die saak reggemaak.”
- B.1.3. 'n Honger wat nie stilraak nie: ek was altyd bang dat ek iets sou doen wat die Here laat kwaad word.
- B.1.4. Jy moet wedergebore wees, dag en datum.
- B.1.5. Jy moet wedergebore word: hy besluit vir homself; ek wil die Here aanneem jy moet jou bekeer voor jy wedergebore word...
- B.1.6. Jy slaan 'n nuwe blaadjie om; loop God se paadjie 100%; jy probeer nie foute maak of hulle weer maak nie.
- B.1.7. Ek wil my lewe aan u oorgee, my alles oorgee, vul my met u Gees; jy moet 'n definitiewe beslissing in jou lewe maak; Open. 3: 20: die Here kom in jou Gees in; jy moet weet van 'n oomblik in jou lewe toe jy die saak met die Here reggemaak het; ek het geweet ek is op pad hel toe; jy moet 'n besliste stap neem om wedergebore te word; om wedergebore te word moet jy die geskenk “Jesus” aanneem; jy moet op 'n oomblik in jou lewe kom dat jy omdraai op die weg wat jy wandel; ek gaan “Ja Jesus”: beteken dat hy vir my sondes gesterwe het; ek moet my sondes bely en dankie sê dat Hy dit vergewe het; die mens het 'n keuse of ek God se aanbod aanvaar of nie; Jy moet Jesus aanneem; “Jy verstaan 'n kontrak is 'n ooreenkoms tussen twee partye. Daar is 'n aanbod en 'n aanname. God het vir ons 'n geskenk gegee en sy Naam is Jesus Christus. Daardie geskenk is vir almal....K) So dit is hierdie Jesus innooi? M) Jesus innooi in jou lewe of jou lewe aan Hom oorgee.”
- B.1.8. Jy moet jou bekeer en omkeer; Ek het die Here aangeneem en dan probeer jy woordeliks doen wat Hy sê.; Jy gee jou hart aan Jesus en nooi Horn in om daarna die pad te loop in diepe toewyding en erns; bekering is 'n wilsbesluit om vir God te kies en Hom te wil dien; as 'n mens tot so stap oorgaan moet jy absolute geloof sekerheid hê omtrent die saak; as iemand tot bekering gekom het, het hy die lig; mense moet die ommekeer in hulle lewe kry.
- B.1.9. Jy het 'n keuse om hel of Hemel toe te gaan, ek het gekies om Jesus te volg; Ek het Jesus nie geken nie; dit was nie 'n persoonlike verhouding nie; Jy moet sonde bely; vergifnis vra en Jesus in jou hart nooi; net hulle wat Jesus in hulle hart innooi is kinders van die Here (wedergebore).
- B.1.10. “Die pastoor het eenvoudig begin met bekering; hy besef jy geniet eintlik sy manier wat hy met jou praat; jy moet jou bekeer van jou dinge en tot die Here wend; jy lê die ou lewe af en jy bekeer jou.”
- B.1.11. "Toe tannie Ria vir my vertel hoe, as jy jou sondes aflê en dit bely, dan word jy werklik 'n kind van die Here; jy slaan 'n nuwe blaadjie om.”
- B.1.12 “Ek beleef die Bybel vanuit die Woord; soos 'n mens groei in die dinge, so begin jy dit belewe. Dit is die wedergeboorte nê. Dit is die verandering, die bekering; Bekering beteken jy loop 'n pad en jy draai om en jy gaan op 'n ander pad"; Jy gee jou lewensbestuur aan Jesus Christus oor; die wedergeboorte en bekering gaan saam; jy gee jou hart vir die Here; jy loop nou die pad van die Here.”
- B.1.13. Bekering is die besluit om van vandag af 'n nuwe lewe te lei; 'n nuwe blaadjie om te slaan; jy het 'n nuwe mens geword; Die Tien gebooië het weggeval, ons leef in 'n nuwe bedeling.

B.1.14. Ek het my hart vir die Here gegee, daarmee begin die geestelike lewe; Jy moet omdraai van jou sondepad, jy moet jou sonde na die voet van die kruis bring en dit daar bely; daarna neem die Gees intrek; Sy Gees moet met my gees saam getuig, met ander woorde, nou woon die Heilige Gees in my."

B.2. Redding deur die bekering

Wat die kommissie opval is dat die herdooptes almal dieselfde werking aan hierdie sogenaamde bekering beskryf. As jy die stap neem, dan kry jy deel aan die redding; dan word jou sondes vergewe; dan kry jy die sekerheid dat jy nie meer Hel toe gaan nie, maar Hemel toe; dan is jy uit die vorm, die tradisie, die ritueel en is jy 'n wedergeborene, dan kom God se Gees in jou gees woon.

Dit is sonder uitsondering die waarde wat die herdooptes aan hulle bekering toeskryf; deur die bekering ontvang jy die heil en al die weldade van Jesus Christus.

Dit is die grondwaling en direk die teenoorgestelde wat die kerk bely as sy enigste ware geloof: "Maar Jesus, wat ons al sy verdienste en al die heilige werke wat Hy vir ons en in ons plek gedoen het, toereken, is ons regverdigheid; en die geloof is 'n middel wat ons met Horn in die gemeenskap aan al sy weldade hou, wat, nou dat ons sy eiendom geword het, vir ons meer as genoeg is om van ons sondes vry te gespreek te word (N.G.B.22).

Intussen kan hulle nie (die werke, in ons geval, alles wat die herdooptes as bekering beskryf) in berekening gebring word om ons te regverdig nie; want dit is deur die geloof in Christus dat ons geregverdig word nog voordat ons goeie werke doen,.... So doen ons goeie werke, maar nie om iets te verdien nie – wat sou ons kan verdien?..." (N.G.B.23).

Hierteenoor sê die herdooptes dat hulle deur die bekering, en bekering is dit wat die belydenisse goeie werke noem, gered, wedergebore, vergewe, verseker is en Hemel toe gaan. Die Heid. Kat. Sondag 7 sê uitdruklik dat ons deur Christus salig word deur die ware geloof en nie al die dinge wat die herdooptes as hulle bekering noem nie. Die vergewing van sondes, ewige geregtigheid (Hemel) en saligheid (redding) wat God uit genade skenk alleen ter wille van Christus, word deur geloof ontvang en nie deur die bekering soos die herdooptes dit doen, verdien nie. (Heid. Kat. Vraag 21).

Dit is hierdie hoogmoedige sondedwaling wat die oorsprong van die herdoop is. In punt A het ons gesien die geloof word geminag, hier sien ons dat goeie werke (die Bekering B.2) die plek van die geloof vervang het.

B.3. Die inhoud van 'n ware bekering ontbreek

Net soos die inhoude van die ware geloof in sy heel by die herdooptes ontbreek, so ook ontbreek die inhoude van die ware bekering. Oënskynlik mag dit lyk asof die twee dele van die ware bekering: 1.die hartlike berou daarvoor dat ons God deur ons sonde vertoorn het, sodat ons dit hoe langer hoe meer haat en ontvlug en 2.die hartlike vreugde in God deur Christus en lus en liefde om na die wil van God in alle goeie werke te lewe (Heid. Kat.

Sondag 33 vrae 89;90) by die herdooptes voorkom. Dit is egter vals. Die goeie werke, dit is bekering, is alleen goeie werke as dit:

(a.) uit die ware geloof is; (b.) volgens die wet van God; (c) alleen tot sy eer gedoen word; (d) en nie die goeie werke (d.i. bekerings) op ons eie goeiddunke of insettinge van die mens gegrond is nie. (Sondag 33, vr. 91).

B.3.1. Die kern van goeie werke, dat dit uit ware geloof is, die geloof waardeur ons getroos leef in die regverdigmaking wat daar in Jesus Christus is; die geloof waarvan hy wat bekeer seker is van sy deelagtigheid in al die weldade wat daar in Christus is, (wat die herdooptes redding; Hemel; vergifnis en sekerheid noem) ontbreek in die sogenaamde bekering van die herdooptes. Want by hulle is dit nie die bekering uit ware geloof nie maar die bekering van 'n heiden en ongeredde uit vrees vir die Hel of 'n gesug na die Hemel waaraan hy nie deel het nie. Die kern moment van die ware bekering, dat dit uit die ware geloof is, ontbreek geheel en al by die herdooptes.

B.3.2 Nog 'n kenmerk van die ware bekering is dat dit volgens die wet van God is en nie op goeiddunke of insettinge van die mens nie. Hier moes die kommissie met ontsteltenis by die herdooptes verneem dat die wet van God soos bely in Sondag 34 tot 44 nie meer geld in die bekering van die herdooptes nie. Die wet is nie meer die inhoud van die ware bekering, dit is die afsterwe van die ou mens en die opstanding van die nuwe mens nie. Wanneer die herdooptes van hulle bekering getuig het, was dit glad nie in terme van die wet gewees nie. Die stuk ontbreek in geheel by die getuienisse oor hulle herdoop.

Die volgende kom egter wel voor:

"om deur die gees te wandel is die wet. Jy is vry van hierdie verbondenheid wat die kerk jou wil gee." "Nee, ons is nie meer in Moses se tyd om die Wet te lees nie, ons is in die Here Jesus se tyd. Jesus het gekom en die wet het weggeval. Die tien gebooue het werklik weggeval."

Die kenmerk van die ware bekering, dat die afsterwe van ou en opstanding van nuwe mens volgens die wet van God is, ontbreek. Vir die herdooptes het die innerlike geestelike liefde, na hulle eie goeiddunke, die nuwe wet geword, maar by hulle is selfs dit nie deel van die bekering nie Dit is die sogenaamde "nuwe pad". Die kommissie voel eens dat die inhoude van dit wat die kerk bely die ware bekering is, ontbreek by die herdooptes en is só deel van die oorsprong van die sonde van herdoop.

B.4. Nuwe en kerkvreemde inhoude van bekering

In die gedeelte word die kerkraad verwys na die kommentaar van Zacharias Ursinus, die opsteller van die Heid. Kat. in sy werk, " Het Schatboek der verklaringen van de Heidelbergse Catechismus".

B.4.1 Die leedwese en treurigheid oor sonde

Volgens die kategismus bestaan die afsterwe van die ou mens uit:

(a.) uit die erkenning, ontdekking van sonde volgens die wet en wil van God.

(b.) 'n Leedwese oor die sonde en God se toorn daaroor.

- .1 die leed moet waar en opreg wees;
- .2. dat die sondaar bedroef is oor die sonde en nie die straf nie. .3. dat die droefheid nie tot wanhoop lei maar tot toevlug in God self en sy barmhartigheid ter wille van die intrede van Christus by die Vader.

(c) in die haat en wegvlug van die sonde af.

By die herdooptes het hulle bekering konsekwent begin met die treurigheid, meer nog, met die ang en vrees oor hulle sonde. Hier het ons te doen met die ang en vrees vir die straf van die sonde, eerder as 'n droefheid oor die sonde self. Konsekwent word gesê, hulle het geweet hulle is op pad hel toe; hulle sou nooit Hemel toe gaan nie. Hierdie vrees en ang is ongeken aan die ware bekering.

Dit is alleen ware gelowiges wat 'n ware berou oor sonde kan hê, want die berou is die leedwese van mense wat bedroef is dat hulle die God, wat hulle geregtig het, vertoorn en bedroef het; dit is die droefheid van mense wat weet en vertrou dat hulle sonde vergeef is; dat hulle geheilig is en seker is van die Ewige Saligheid wat daar in Christus is. Dus vind die kommissie geen ware droefheid oor sonde by die herdooptes nie, maar alleen 'n vrees en ang vir die straf van sonde, soos hulle dit stel, die Hel.

B.4.2 Die toevlug tot goeie werke

Die ware droefheid oor sonde lei die gelowige altyd om sy toevlug te neem in Godself omdat hy die barmhartigheid van die God wat hy vertoorn het ken. Dit is toevlug tot die God wat die verbondskind deur sy geloof in die intrede van Christus by die Vader as volkome regverdig en heilig reken, om Christus se verdienste ontwil, en waarvan die doop juis die verseëling is.

Die vrees en ang van die herdooptes dat hulle Hel toe gaan of uitgesluit sal bly van die Hemel, laat hulle hul toevlug neem in hulle eie werke sonder dat hulle op die werke van Christus, op grond waarvan Hy teenswoordig by die Vader intree, reken.

Die kommissie vind hier geen ware toevlug tot die barmhartigheid van God, in Jesus Christus nie, maar 'n toevlug tot die mens se werke.

B.4.3 Die sondebelydenis

Hierdie is die eerste goeie werk waarin die herdooptes hulle hoop om die Hel te ontvlug en die Hemel te bekom, stel. Dit het deurgaans by almal as die eerste stap tot redding en sekerheid aan die Hemel gekom, jy moet jou sonde erken en dit bely. Hier kan die kommissie nie anders as om op die Rooms Katolieke penitensie (bieg) te wys nie. Volgens die Rooms Katolieke bestaan dit uit:

1. die verslaenheid van die hart oor die sonde;
2. 'n belydenis van die mond;

3. Genoegdoening deur werke;

Dit is opvallend waar dat die Anabaptistiese dwaling in ons gemeente hiermee saamval. Die sonde-belydenis is by die herdooptes deurgaans die bely van sonde wat nog nie vergeef is nie, want as jy nie tot die sondebelydenis kom nie is jy nog op pad Hel toe en het hy nie die eerste stap, die eerste daad of goeie werk gedoen om gered en wedergebore te word nie.

Hierdie belydenis van sonde wat nog nie vergeef is, van mense wat nog nie gered is nie, voor hierdie belydenis nie, is wesensvreemd aan die kerk van die Here Jesus Christus. In die kerk van die Here is die erkenning en skuldbelydenis voor die wet van God die erkenning van hulle wat seker is, roem in en vrede het in hulle ewige geregtigheid en saligheid wat hulle deur hulle geloof in Jesus se intrede by die Vader toegereken word.

Dit (die herdooptes se sondebelydenis) is dus 'n valse sondebelydenis.

B.4.4 Die totale oorgawe van die hart en lewe aan God.

Hierdie daad kom deurgaans voor by al die herdooptes en word op verskillende maniere beskrywe, vgl. B.1. Om hierdie daad inhoudelik reg te verstaan moet ons in gedagte hou dat die daad is die tweede stap van iemand wat nog nie gered is nie; dit is die tweede stap op pad Hemel toe en weg van die Hel af.

Hierdie daad kan ook nie verstaan word as dit wat die kerk bely as die opstanding van die nuwe mens nie. (Heid. Kat. Sondag 33 vr. 90). Dit is die hartlike vreugde in God deur Christus en lus en liefde om na die wil van God in alle goeie werke te lewe.

Die oorgawe van die hart en lewe is hier 'n daad om gered te word. Hier het ons seker een van die sterkste oorsake van die herdoop. Die herdopers is onder die dwaal dat God die offer waar hulle hul hart en lewe aan God oorgee, welgevallig vind, en dat hulle deur die daad die wedergeboorte voltrek.

Hierdie daad is 'n miskenning van die erfsonde (N.G.B.15). Die hart en lewe wat aan God oorgegee word, is juis die hart en lewe wat Hy met die daad straf. Die Heilige God kan nie so offer ontvang nie, die hart en lewe is die hart en lewe wat van nature God haat en die naaste haat (Heid. Kat. vr. 2). Die mens kan nie hierdie offer aan God bring nie. God oordeel die mens juis oor die boosheid van sy hart en lewe.

Hierdie daad is verder 'n daad van selfverheffing en hoogmoed. Daar is net een mens wat sy hart en lewe as 'n offer vir die redding en saligheid vir die mens kon oorgee: Jesus Christus; Nie onself nie, Heid. Kat. vr. 13; geen skepsel nie vr. 14; alleen Jesus Christus kon die offer bring om sy hart en lewe aan God oor te gee om so redding te verdien (vr. 18) Die daad waar die herdooptes ná hulle sondebelydenis hul hart en lewe aan God oorgegee het, is die sonde waaruit die drang tot herdoop gebore is.

Daarmee herhaal hulle die heilswerk wat alleen Jesus Christus kon doen. Uit hierdie herhaling van die heilswerk van Jesus volg die sonde van die herhaling van die teken wat God gegee het van die heilswerk van Jesus, die doop

Die kommissie meen dat die herhaling van die heilswerk van Christus, om jou eie hart en lewe as offer aan God te wei, een van die grondwalinge is wat daartoe lei dat die mense ook die teken van die werk wat Christus gedoen het, herhaal het.

B.4.5 Die uitnodiging aan Jesus

Hierdie gedeelte is nou 'n deel van die sogenaamde bekering waardeur die herdooptes die redding en wedergeboorte hulle eie maak. Hierdie daad is ongekend in die ganse kerk se belydenis, dat die mens aan Jesus die uitnodiging rig om na hom as mens te kom, of soos die herdooptes dit stel, “in hulle” in te kom.

Dat die mens so 'n stap moet neem: om Jesus te vra om na hóm as mens te kom, is nóg te vinde in die kerk se belydenisse oor wat ware geloof is, nóg te vinde in die belydenisse oor wat 'n ware bekering is. Hierdie is 'n totaal nuwe en kerkvreemde eis. Die vreemdheid, dit is valsheid, van hierdie nuwe tipe verantwoordelikheid, wat Christelik sou wees, word duidelik as die volgende deurskou word.

(a.) Om van God te vra is gebed, die gebed is altyd deel van die dankbaarheid van die gelowige, vgl. Heid. Kat. Sondag 4 tot 52. Hier het ons egter te doen met die gebed van die ongelowige, ongeredde wat gered wil word. Die kerk ken nie so gebed nie. Hoe kan iemand bid tot God as hy Hom nie ken en vertrou nie.

(b.) Die ware bekering is altyd 'n toevlug van die gelowige tot God, dit is die sondaar wat hom tot God toekeer en tot die barmhartigheid van God. Hier is die orde tussen God en mens direk omgekeer. Hier word God gevra om na die mens te kom, in sy hart in te kom en as God dit gedoen het (sou gedoen het) dan sê die herdooptes dat hulle het bekeer.

(c) Hierdie uitnodiging wat die sondaar aan Jesus stel om te kom, en dan in sy hart te kom, is die diepste ontkenning van die heilswerk van Jesus Christus. Christus het finaal gekom in sy geboorte; lyding; sterwe en verhoging waar hy sit aan die regterhand van die Vader. (Heid. Kat. Sondag 14 tot 19). In hierdie uitnodiging leef die selfgeregverdigste ontkenning van die wat die kerk bely in die koms van Christus; sy lyding en verheerliking.

Hierdie miskenning is in sy diepste vorm 'n herhaling van die lyding en verheerliking van Christus. Hy is verhoog deur die Vader tot die regterhand van die Vader. Dit is tot waar Hy verhef is. Daar tree Hy in vir die sondaars en daarheen moet die sondaar hom toekeer in die geloof in die verhoogde Here. (Heid. Kat. vr. 50).

Maar by die herdooptes word die toekeer tot die verhoogde Here in die geloof alleen misken en herhaal.

(d) Hierdie herhaling van die koms van Christus deur die uitnodiging dat Jesus wat gekom en tot die regterhand van die Vader verhoog is, gryp vernietigend in op die hele wese van die kerk van die Here Jesus Christus.

(i) Die kerk bely dat die Vader die Seun gestuur het. In hierdie uitnodiging van die mens aan Jesus om na Hom te kom, neem die mens hierdie posisie van die Vader in: hý vra Jesus om weer na hom as individu te kom.

(ii) Deur die koms van Christus in sy lyding is hy verhoog tot die regterhand van die Vader se troon. By die herdooptes word Jesus verheerlik tot die troon van die mens se hart. Dit is die nuwe posisie wat die herdooptes aan Jesus gee, terwyl die Vader Jesus aan die regterhand van die Vader gesetel het!

(iii) Deur hierdie uitnodiging is dit nie meer die mens was tot God keer, maar God wat Hom in die mense inkeer. Hierin is die heilsweg van Christus nou die weg tot die selfverheerliking van die sondaar, die Gees van God en die gees van die mens word só een.

Hierdie is die kernsonde waaruit die mense deur die Gees gelei word tot die sonde van herdoop.

Die kommissie is van mening dat in hierdie stap waar Jesus uitgenooi word na die mens is 'n selfverheerlikende herhaling van die koms van Christus in sy lyding en verheerliking, en hierdie herhaling vorm die gronde waaruit die mens ook homself magtig reken om sy doop te herhaal.

B.4.6 Die inwoning van God se gees in die mens se gees

Die doel van goeie werke lê daarin dat Christus ons deur die Heilige Gees tot sy ewebeeld vernuwe, daardeur bewys ons die begenadigende God die dank vir al sy weldade; daardeur word God geprys en die naaste vir Christus gewen (Heid. Kat. vr. 86). Jesus herskep só sy skepsels deur die Heilige Gees.

By die herdooptes vind hier egter iets wesensvreemd aan die kerk plaas. Nadat Jesus in die mens ingekom het, is die Heilige Gees nou in die mense se gees, op so 'n wyse dat hulle een is.

Dit is wat hulle noem die “direkte kontak” met God. Dit is van hieruit dat die getuienisse verstaan moet word, dat dit die Gees is wat die inwendige influisteringe gee, ook die opdrag tot die herdoop. Die kerk het nog altyd gewaak dat die mensheid en Godheid van Christus as middelaar nooit vermeng mag word nie. (Heid. Kat. vr. 15,16; N.G.B. 18;19). Die herdooptes stel hulle self egter in Christus se Middelaarsposisie: hulle gee nou hulle hart en lewe as offer; hulle vra Jesus om weer te kom.

Die vermenging van die Gees van God en die gees van die mens, wat die sektes altyd in die persoon van Christus laat plaasvind het, vind nou plaas in die persoonlikheid van die mens

self; binne in die herdooptes is die gees van God en hul eie gees nou een gees. Uit hierdie vermenging word die dwaalgees wat soveel leed in die gemeente Levubu verrig het, gebore.

Dit is die dwaalgees wat mense tot die herdoop gelei het. Hierdie vermenging van God en mens is volgens die kommissie se mening die gelykstelling van die mens aan God oftewel die mens wat met God identifiseer.

C. DIE SAKRAMENTE (N.G.B. 33; HEID. KAT. SONDAG 25)

Die wedergeboorte-bekering van die herdooptes het aanleiding gegee tot wat die kommissie wil noem, die sogenaamde bekeringsdoop. Die volle omvang van die doop kan ons alleen deurskou indien ons kennis neem van hoe die herdooptes daarna verwys en watter inhoud hulleself daaraan toesê.

C.1. Die inhoud van die bekeringsdoop

C.1.1 “Die doop is 'n persoonlike ding tussen my en die Here; die kinderdoop is teoreties”; “ek het vrede en sielrus na die (her)doop”; “die ander is elementêr, bekeer en doop!”

C.1.2 “Dit is 'n Bybelse opdrag deur die Heilige Gees”; “kyk dit kom so diep in jou nê, dat jy jou moet laat herdoop”; “ek kon nooit die verband tussen doop en besnydenis kry nie”; “ek verkondig nie die grootdoop nie.”

C.1.3 “Die begeerte om te doop het opgebou en opgebou”; “gevoel dit is ongehoorsaam as nie laat herdoop nie”; “Geen mens het my geleer nie. Dit is die woord van God”; “Dit is opdrag van Jesus”; “Ek voel die doop is deel van jou bekering, dit is 'n opdrag van die Here Jesus”; “Dit is 'n begrafnis, jy sterf in jou eie-ek, die ou mens moet nuut word.”

C.1.4 “Die doop en wedergeboorte dink ek is dieselfde”; “Jy moet weet die Here is Verlosser”; “Jy moet sonde bely”; “Jy moet bekeer en jy moet laat doop”; “Kinders moet ingeseën word”.

C.1.5 “Toe ek gedoop is was 'n groot las van my skouers af”; “Ek kon nêrens vind kleindoop is reg nie.”

C.1.6 “Dit is 'n uitwendige teken van inwendige vernuwning”; “Die doop is 'n opdrag”; “Die blydschap, vrede, vreugde van gehoorsaamheid dat ek gehoorsaam was kan niemand van my wegvat nie”; “Die doop is teken van afwassing van sonde na bekering”; “Daar is vervolging veral oor die doop”; “Dit is dwaling om baba te doop wat nie weet waarom dit gaan.”; “Die doop is eers geldig na die kontrak tussen God en mens”; “God bied aan en die mens aanvaar”.

C.1.7 “Ek is nie twee keer gedoop nie, die kleindoop het wel plaasgevind maar ek het dit mos vertrap.”; “Die doop is 'n herbevestiging dat ek met God 'n verbond gesluit het.”; die doop is 'n persoonlike intieme saak.”

C.1.8 “Kinders moet aan die Here opgedra word, nie gedoop word nie”; “Ek het Skrif ondersoek ingestel. Dit is die pad wat ek moet loop”; “Ek het 'n blydschap en vreugde in die wete ek het Jesus gehoorsaam.”

C.1.9 “As jy nie gedoop is nie, is jy op pad hel toe”.

C.1.10 “Ek kan nie die koppeling doop en verbond kry nie”; “Met die doop is jy saam met Christus gekruisig”; “Die doop is 'n bewustelike 'n proses”; “Die tweede doop het niks met die verbond te doen, dit is gehoorsaamheidsdaad”; “Die kerk vervolg herdooptes.”

C.1.11 “Die kinders moet geseën nie gedoop word”; “Die doop beteken maar net jy het oorgegaan na die stap van bekering om 'n nuwe mens te word”; “Ek noem dit 'n bekeringsdoop”; “Dit is uiterlike teken van innerlike gebeurtenis”; “Dit is teken van die bekering wat jy gehad het.”

C.2. Sakrament as teken

Die doop is 'n sakrament wat 'n waarteken en seël is waardeur die Heilige Gees die verbondskind die verbondstoeseëginge beter laat verstaan en verseël. Deur die sakrament verseël en bevestig God aan die verbondskind dat God hom die vergifnis van sonde en ewige lewe uit genade skenk a.g.v. die soensverdienste van Christus (Heid. Kat. 66).

Die sakramente is altyd tekens en seëls van dit wat God doen. Nooit is die sakrament teken of seël van die handeling van die mens, dit wat die mens doen nie. Dit is die wesenlike verskil wat die herdooptes bring met hulle doop. Vir hulle is die doop geen sakrament nie, eerder 'n simbool want die doop is by hulle 'n teken van die bekering en nie teken van die heilswerk van Christus nie. Daarom is hulle sogenaamde doop geen sakrament en daarom eintlik geen doop nie.

Hierin lê die wese van die herhaling van die doop. In die "bekerings" het hulle die heilswerk van Christus self herhaal, 'n doop wat nou teken is van die heilswerk wat Christus gedoen het, het geen betekenis nie. Dit moet vir hulle 'n doop wees wat simbool is van wat hulle gedoen het. Hulle het bekeer.

Die kommissie is van mening dat die valse bekering waarin Christus se heilswerk deur die herdooptes herhaal is, die gronde is vir die nuwe tipe doop, 'n doop as simbool, want die mens verstaan nie die doop as sakrament, teken van die heilswerk wat Christus alleen gedoen en ons toegereken is!

C.3. 'n Vervalsing van die hele sakrament

Omdat die wese van die sakrament deur die herdooptes ontnem is, God is weereens met die mens vervang, vind daar 'n totale ontwrigting plaas van al die inhoud van die sakrament (vgl Cl). Die kern van die krisis met die kinderdoop lê in hierdie selfverheffing. Die mense ontnem die kinders die reg op 'n teken wat hulle verseker van die heil wat Christus verdien het en God hulle uit genade toereken om dit te vervang met 'n inseëning. 'n Daad waar hulle seker kan wees dat hulle deur ouers aan God gewei is (met volle ontkenning van die erfsonde).

Vir God is die kinders wat die ouers offer nie welgevallig nie. Hulle is in sonde ontvang en gebore. Die kommissie kan nie anders as om dit te betreur dat verbondskinders die reg op versekering van God se verbondsbelofte hulle ontnem word deur 'n nuwe verbond, die van die ouers met God. Daarmee het die kommissie syns insiens die oorsprong van die herdoop aangedui, nl. die valse bekering.

Die omvang van die herdoopdwaling word genoegsaam in die kategese aangedui. .

D. DIE KERK (N.G.B. 27;28; Heid. Kat. Sondag 21)

Jesus Christus bou self sy kerk uit die ganse menslike geslag deur Sy Woord en Gees en Hy bou sy gemeente in die eenheid van die ware geloof. Dit is die eenheid van die NG gemeente wat die Here ook in Levubu gebou het, sy ware geloof. Die geloof waardeur die verbondskinders geregverdig en geheilig is. Die herdooptes het hulle van die eenheid van die kerk van Christus vervreem deur die bekering wat hulle in die plek van die ware geloof gestel het en so 'n nuwe kerkvreemde gemeenskap binne in die gemeente van die Here gevorm.

Hierdie is die sogenaamde interkerklike gemeenskap wat nie aan die kerk gebonde is nie, hulle is vry van kerk. Só het die herdooptes die gemeente van die Here met hulle nuwe weg tot saligheid, die bekering, verskeur. 'n Skeuring wat hulle meedoënloos voortsit en deurvoer tot in die ampte; al die herdooptes getuig dat binne die gemeente is die wedergebore Christene, die wat bekeer het.

Die kommissie bevind dat die valse weg van saligheid by die herdooptes die oorsprong van die verskeuring van die eenheid van die kerk en gemeente van Christus in Levubu, sy ware geloof. Meer nog, die herdooptes toon al die merktekens van die valse leer (N.G.B. 29): 1 'n Nuwe weg van saligheid. 2. 'n Nuwe teken in die plek van die doop as sakrament. 3. 'n Nuwe vorm van tug: die oordeel volgens die wedergeboorte bekering.

E. GEVOLGTREKKING

Die aard van die herdoop beweging in die N G gemeente Levubu is nie net 'n geval van mense met ander oortuigings nie. Die aard van die beweging lê in 'n vergryp en opstand teen die Here van die kerk.

1. Die regverdigmaking in Christus deur die geloof alleen word geminag en ontbreek.
2. Die inhoud van die ware bekering tot God ontbreek en 'n nuwe valse bekering word aangegryp.
3. Die heilswerk wat Christus gedoen het word eiegeregtig herhaal.
4. Die sakrament van die kerk van die Here word eiegeregtig vervang met 'n nuwe simbool.
5. Die kerk van die Here word vervals met 'n nuwe valse gemeenskap van wedergebore-Christene.

Die herdoopbeweging in die gemeente Levubu is sekte. Sekte omdat hier 'n direkte selfverheffing van die mens plaasvind. Die mens neem en eien hom die reg en status van die Heilige en Almagtige God toe. Daarom is hierdie sektewese 'n verlaging van en aantasting van die Heiligheid van die Here van die kerk, dit is sonde.

Die hart van die sonde van die herdooptes waarin hulle volhard is die ongeloof en dit is wat sonde in sy wese is: ongeloof in God.

'n Ongeloof in die geregtigheid wat Jesus Christus ons uit genade toereken, sonder verdienste, deur sy intrede op grond van sy lyding, by die Vader en 'n selfgeloof in die regverdiging uit die mens se bekering.

'n Ongeloof waar daar geen toevlug geneem en bekeer word tot Christus wat gekom het in sy verhoging nie, maar 'n eiemagtige en selfgeregtigde uitnodiging aan God om na die mens te kom.

'n Ongeloof in die weldade van God wat Hy met Sy verbondsteken verseël en 'n eiemagtige, Godsveragterende gryp na 'n nuwe simbool van selfgeregtigheid, die bekeringsdoop.

'n Ongeloof in die heiligheid van die kerk wat God elke Sondag in die erediens om die Woord vergader en 'n selfverheerlikende geloof in die heiligheid van die eintlike kerk; die interkerklike kerk.

Terwyl hulle dit doen, is die mense vas oortuig dat dit God is wat in hulle werk en God is wat hulle lei om in hierdie sonde te volhard. Dit is hierdie ontering van die Here van die kerk wat die Levubu gemeente so verskeur het en nou nog besig is om die kerk te verskeur.

E.1. Status van die herdooptes

Die kommissie wil die kerkraad daarop wys dat die kerk nie soos die herdooptes mense kan veroordeel deur met menslike oordeel die wedergeboorte by mense toe te sê of te ontsê nie. Die herdooptes dra steeds die teken van God se genade, die verbondsdooop, al verwerp hulle dit. Verder, God se genade is aan hulle toegesê en die verbondsgenade van God is veel groter as die sonde van die mens, elke sondaar, nie net herdoopte sondaars nie.

Juis hierin lê die weg van liefde wat die kerkraad moet bewandel met die herdooptes se ongelooft. Ons spreek mekaar aan in die status wat God uit genade aan ons toegesê het, verbondskinders onder die teken van die verbond. Liefde is nie om nie kritiek uit te spreek nie en om nie te tug nie, nie vermaning, sensuur en afsnyding uit te oefen nie. Liefde is om die genade van God te ag! Dit wat die herdooptes nie kan nie vanweë die verstriktheid in hulle goeie werke.

Daarom is die herdooptes lidmate van die kerk van die Here, in nood, die nood leef in die angs en skyn-vrede, geluk en blydschap oor hulle "gehoorsaamheid", terwyl die vrede van God wat leef in die wat hulle geregtigheid in Christus deur geloof alleen vind, deur jare van misleiding en verwaarlosing deur die amp ontsê en ontnem is.

Die nood mag die kerkraad nie verbygaan nie. Die herdooptes ken geen ander inhoud behalwe dié waaraan hulle vashou nie. Hulle is eerlik en eg in dit wat hulle doen. Hulle is nie vals in hulle toewyding nie. Dit waarin hulle hul toewyding is vals.

Die enigste ander inhoud wat hulle ken is immoraliteit en ateïsme, en dit wil hulle nie. Dat lidmate van die gemeente in só verstriktheid en misleiding binne in die kerkraad verval het, is

teken van die versaking van die amp in die Levubu gemeente. Hulle is nie die inhoude van geloof in God geleer nie. Dit is die grootste enkele rede hoekom die tug nooit na behore gefunksioneer het nie.

F.DIE MERKTEKENS VAN DIE WARE KERK (vgl. aanbeveling en riglyne)

Die kommissie kan nie anders as, ten laaste, sy diepe onrus uit te spreek as die kerkraad se regering en lering t.o.v. die herdoopdwaling met die merktekens van die ware kerk geëvalueer word nie.

F.1. Suiwere bediening van die Woord

Die kerkraad het die toesig oor die bediening van die suiwer Woord nie volvoer, bedoelende, die verkondiging van die Anabaptistiese weg van saligheid is toegelaat al was daar pogings om dit te keer.

Die verslag wys dan op hoe hierdie nuwe weg tot saligheid in die gemeente toegelaat is: Ten spyte van herdooptes wat lidmate met hulle bekering konfronteer as nie-Christene is hulle in uitvoerende posisies in die gemeente geplaas; hierdie alternatiewe weg van saligheid is deur mev. Rea Uys bedien; mense wat hulle self deur hierdie nuwe weg van saligheid teenoor die res van die gemeente as ongereddes opgestel het, is toegelaat om in die naam van die gemeente eie selle in die gemeente te organiseer; ds. Uys het hierdie valse weg tot saligheid aan lidmate bedien; lidmate wat hierdie alternatiewe weg tot saligheid gekies het, is gou na hulle bekering tot die amp en amptelike kommissies van die kerkraad verkies.

Die verslag wys daarop dat nie een van hierdie geestelikes die verkondiging van die regverdigmaking in Christus deur die geloof alleen ken nie.

F.2. Suiwer bediening van die sakramente

Die verslag wys daarop dat lidmate juis wanneer hulle hul kinders wou doop hulle in die doopskategorie gekonfronteer is deur ds. Uys en die geestelikes dat hulle kinders nie die sakrament kon ontvang omdat hulle volgens die geestelikes wat nou ampsdraers is, nie wedergebore sou wees nie; die kerkraad het die herdoop van lidmate wat aansoek om lidmaatskap gedoen het gesanksioneer deurdat hulle geweet het dat hierdie mense by hulle herdoop volstaan; mense wat jare lank herdoop was, het vrye toegang tot die die nagmaal; lidmate wat by hulle herdoop staan is deur die kerkraad toegelaat om openbare belydenis van geloof af te lê.

F.3. Tug

Die verslag stel dat die tug het nooit tot sy reg gekom nie, ten spyte van aanhoudende protes van die kerkraad teen die sekte beweging in die N.G. gemeente Levubu. Daarvan is in die voorafgaande asook die Aanbevelinge en Riglyne duidend.

Daarom maak die verslag die volgende stelling:

Die merktekens van die ware kerk is nie in die N.G. gemeente Levubu duidelik sigbaar nie.

Die verslag het ook vir die kerkraad bedien met aanbevelings waarin die kommissie vir die kerkraad die weg om uit hierdie staat van ellende waarin die gemeente verkeer het uit te kom.

Die ondersoek kommissie beveel aan dat:

Die kerkraad moet nou in gesprek gaan met herdooptes en in die geloof in die regverdigmaking van Christus deur geloof alleen onderrig word. Die kerkraad moet aan hierdie lidmate wys dat hulle bekering 'n valse weg van saligheid was en ten opsigte van die geloof in die regverdigmaking deur Christus 'n geloofsdwaling is; herdooptes moet gevra word om indien hulle in hierdie dwaalweg volhard, van die kerkraad en sy kommissies te bedank; die kerkraad mag nie weer herdooptes as lidmate van ander kerke aanvaar indien hulle in hulle herdoop volhard en ook nie tot openbare belydenis van geloof toegelaat word nie.

Die kommissie het ook voorgestel dat die kerkraad homself opnuut weer verbind tot die geloofsbelydenis van die NG Kerk en die bediening van die Woord en sakrament volgens die geloofsbelydenisse van die NG Kerk.

“Aanbevelings: ...

12. dat hierdie gemeente onder leiding van die kerkraad sal hou by die Gereformeerde belydenis van die NG Kerk en by 'n kerk-ordelike gang van sake wat die handhawing van die belydenis in kerkverband diensbaar sal wees. Alle ander volgende aanbevelings wat ons maak wil die hierdie oorkoepelende aanbeveling onderskraag.

13. dat die kerkraad amptelik via kansel, herderlike skrywe, huisbesoek, die Kanaal ens., die gemeente laat weet dat die kerkraad bekommerd is oor die aantal lede wat hulle vanuit die gemeente buite die NG Kerk laat herdoop het en ook oor die groter aantal lede wat glo dat dit nou maar as 'n bloot persoonlike soort van daad aanvaar moet word.

14. dat die kerkraad die goeie voorbeeld vir gemeentelede stel deur amptelik skuld te bely vir sy ongetrouheid aan Skrif en belydenis in die halfhartige wyse waarop die kerkraad in die verlede die betrokke afwykings in leer en lewe stilswyend geduld het, en so bygedra het tot bestendiging en toename van sulke afwykings.

15. dat die kerkraad onder die aandag van die gemeente sal bring dat die kerkraad, na indringende ondersoek, en na selfbesinning by die lig van Skrif en belydenis, graag onderneem om vorentoe, die gemeente te regeer en te lei ooreenkomstig Skrif en belydenis.

16. dat die kerkraad die gemeente deeglik inlig met betrekking tot die aard en omvang van die dwalings.

17. dat die kerkraad 'n dringende beroep op die gemeente doen om die kerkraad in die uitoefening van die taak te steun.

18. dat die kerkraad die gemeente deeglike inlig t.o.v. die aard van kerklike tug en t.o.v. die betrokkenheid van die gemeentelide daarby. Dat dit 'n vorm van geloofsvervolging sou wees, moet as 'n leuen baie duidelik uitgewys word.

19. dat die kerkraad die NG-lede wat nie bereid was om die kommissie te woord te staan nie, die betrokke lede sal vermaan en verplig tot gesprek met die kerkraad. (By weiering onttrek die sulkes hulself aan die gesag van die kerkraad en sny hulself sodoende af van die gemeente).

20. dat die kerkraadsnotules 'n baie meer korrekte en volledig weergawe sal gee van alle besprekings en besluite van die kerkraad as wat deurgaans die geval was.

21. dat die kerkraad 'n literatuurfonds stig om literatuur wat die kerkraad graag onder oë van die lidmate wil kry, inderdaad by hulle te kan uitkry; dat die kerkraad die volgende publikasies so spoedig moontlik beskikbaar sal stel aan al die lede van die gemeente:

1. Die Trojaanse Perd -M. Malan.
2. Die verslag oor die Campus Crusade for Christ.
3. Verslae omtrent grootdoop en Charismatiese bewegings uit die Agenda en handeling van die Sinodes van 1978 en 1982.
4. Veldkamp se Zondagskinderen
5. Zacharias Ursinus
6. Kuyper - Pro Rege

22. dat die kerkraad noulettend sal toesien dat alle aktiwiteite in kerkverband insluitende prediking, kategeese, Vroueaksie, kursusse, geensins die individualistiese geloofsdwalinge sal ondersteun nie, maar wel die gemeenskaplike belydenis van die NG Kerk sal handhaaf.

23. dat die kerkraad vir al die "herdooptes" wat nou lid is van die gemeente duidelik sal laat weet dat die kerkraad a. sy plig verwaarloos het in die verlede b. nou besef dat sy nie sulke lede in die gemeente mag duld nie en dat c. die kerkraad graag 'n geleentheid wil reël met elk van hulle om die kerk se leer te verduidelik, maar met die verstandhouding dat volharding in dwaling die kerkraad die volle pad van tug-in-liefde sal loop.

24. dat die kerkraad meer noulettend sal toesien op die lewe en nie net op die kerklike wandel van die gemeentelide nie. 'n NG opvatting van bekering as 'n God-in-my ervarings-ingesteldheid berus op onbybelse mens- en werklikheidsbeskouing wat dualisties is, wat twee verdiepings ken, 'n vleeslike laere verdieping en 'n hoëre geestelike verdieping wat steeds onttrekkingsimptome teenoor mekaar vertoon. Dit gaan ook saam met 'n duiwel-in-my beskouing wat lei tot duiwel-uitdrywery. Die kommissie beveel aan dat die kerkraad teen sulke opvattinge sal stelling inneem.

25. dat die kerkraad kennis neem van die aantal doopgevalle (herdoopprobleme en herdooptes) bekend aan die kommissie 1. 'n Getal van 35 lidmate is die laaste sewe jaar in of vanuit die gemeente herdoop.

26. dat die kerkraad kennis neem dat: 1. dat die sektedwalinge opgebou het in die gemeente deurdat dit in die naam van die NG kerk beoefen is. a. sprekers wat nog net in naam NG was, het amptelik opgetree in die gemeente b. NG Kerk leiers se name word so gebruik asof sou hulle die dwalinge onderskrywe. 2. die kerkraad sal moet waak oor wie uitgenooi word om die gemeente voor te gaan in die erediens; bidure; konferensie, e.a.

28. dat die kerkraad kennis neem: 1. dat die stilswye by die wete van mense wat herdoop was; die toelating van herdooptes sonder dat daar sensuur of amptelike vermaning plaasgevind het; die toelating tot openbare aflegging van belydenis, handhawing van die Gereformeerde leer en Gereformeerde orde al moeiliker gemaak het.

29. dat die kerkraad kennis neem dat die verdraagsaamheid wat in die kerk toegelaat is, wat almal ongeag geloof bymekaar wou hou; almal wou akkommodeer; herdooptes sonder tug lidmate wou laat bly, asof hulle hierdie mense kamstig op so 'n wyse te sou wou bereik het met die waarheid, self vals is en 'n valse tug tot gevolg gehad het wat die sekte in die kerk laat "tuis" raak het.

30. dat die kerkraad alle herdooptes wat nog as NG lidmate wil aanbly verplig en om 'n volle belydenisklas te deurloop.

31. dat die kerkraad kennis neem: 1. dat mense gou nadat hulle deur die weder-geboorte bekering ondergaan het, verkies is tot die amp van ouderling; tot Bybelstudieleiers; kategete; aksie-lede en komitee-lede. 2. die simpatie van bogenoemde lidmate met mense wat herdoop was, is seker die grootste faktor, wat die kerkraad verlam het om na behore sy verantwoordelikheid teenoor die dwaling uit te oefen.

32. dat die kerkraad kennis neem dat daar 'n direkte en duidelik verband is tussen inisiatiewe wat vanuit die plaaslike gemeente geneem is, en mense wat deur die verwarring hierdeur veroorsaak tot die sektedwaling van die herdoop verval het.

1. Die leraar en ouderlinge se bywoning van die skolingskursusse by die Hatfield Baptiste; 2. die besoek aan Kwasizabantu 3. Mev. Uys se toer na Israel.

33. dat die kerkraad kennis neem van die verband tussen "geestesbyeenkomste" in die gemeente, maar buite amptelike toesig, en die dwalinge wat mense tot die sonde van herdoop gelei het. 1. die geestelike byeenkoms, eers buite kerkraadsverband, maar later met kondonering van die kerkraad, 2. Interkerklik biduur. 3. Privaatbyeenkomste.

34. dat die kerkraad kennis neem dat: 1. naas die vrae van die kerk se belydenisse en formulier tydens doopkategese aan ouers 'n nuwe eis gestel is: die bevestiging van die dag en datum van die valse wedergeboorte-bekering. 2. van die moontlikheid dat tydens doopkategese (wat die doop as teken van die verbond moet verkondig) 'n valse bekering gesuggereer word.

35. dat die kerkraad kennis neem: 1. dat die herdooptes almal a.g.v. sogenaamde “diep” Bybelstudie wat hulle self gedoen het met teksversies en met traktaatjies sonder dat amptelik met die ampte in gesprek was, “self” besluit het dat die NG Kerk verkeerd is. 2. dat die ampsdraers nie in die selfstudie geraadpleeg word nie omdat reeds besluit is dat hulle nie die “lig” het nie.

36. dat die kerkraad kennis neem dat: 1. die motief van herdooptes om hulle NG lidmaatskap te behou of te bekom is om die "ongerettes" en "onbekeerdes" in die NG Kerk te kan bereik en "evangeliseer." 2. dat die kerkraad kennis neem van lidmate wat herdoop is en dit geheim hou.

37. dat die kerkraad kennis neem dat lidmate wat kategese gegee het en in die amp gedien het sekte byeenkomste bygewoon op gereelde grondslag.

38. dat gesien in die lig van die gemeente se krisis met die sekte in sy midde, die kerkraad alle bestaande en toekomstige kerkraadslede, kategete, en vroue-aksie leidsters deeglik sal keur i.t.v. die Anabaptistiese bekering, herdoop simpatie en ander sekte standpunte soos uitgewys in die evaluasie verslae.

39. dat die kerkraad kennis neem dat: 1. dit veral die evangelisasie-kommissie is waarin ampsdraers dien wat hulle later laat herdoop. Indien dit waar sou wees dat die kommissie gelaai word, met mense met herdoop simpatieë (of geherdoop is) dit duidelik raak dat juis deur hierdie kommissie wat in die gemeente gewoonlik die ondersoekkommissies na die herdoop behartig, die tug ontspoor het.

40. dat die kerkraad kennis neem: 1. daar herdoopte kinders in die kategese-klasse is asook kinders wie se ouers herdoop is en dus aan die Anabaptistiese bekering en ander dwalinge in hulle huise blootgestel word.

41. dat die kerkraad kennis neem dat die omvang van die leerdwaling in die hart van die gemeente, in sy Bybelstudies, vroueaksies, kerkraad en kategese alleen moontlik kon wees met die steun van die leraar, hetsy deur die dwalinge toe te laat, hetsy deur die waarheid van die kerk te weerhou.”